

O fío común

Descrición

Pódese ver o que acontece hoxe no mundo como episodios confusos e desconectados, ou pódese ver un fío que os une a todos eles e que talvez leve a unha desas mudanzas lentas e profundas que hai ás veces na historia da humanidade.

Pódese ver o que acontece hoxe no mundo como episodios confusos e desconectados, ou pódese ver un fío que os une a todos eles e que talvez leve a unha desas mudanzas lentas e profundas que hai ás veces na historia da humanidade.

Nestes momentos hai movementos migratorios que en cantidade só se poden comparar cós da Segunda Guerra Mundial, mas nos que aparecen algúns elementos diferentes que poderían formar parte dese fío común. As enchentes de ríos humanos que inundan Europa non están formadas só por refuxiados, senon tamén, como buliron a sinalar os gobernos para apresar esas augas que invaden os países, por "emigrantes económicos", en xeral homes novos que arriscan a vida para buscar o traballo e as oportunidades que nos seus países non teñen. Eses "emigrantes económicos" dispostos a invadir países e continentes son parte dun fío de protesta e insubmisión que tamén se ve no polo oposto, na reacción contra as vagas de inmigrantes que xurdiu en moitos países da Unión Europea e que sería un erro desbotar como populismo e xenofobia sen máis, porque hai nela unha protesta contra a hipocrisía dos políticos, a mesma que fai que en cuase todos os países da Europa non se quera votar aos partidos convencionais. Os políticos non contaban con esa invasión da Europa por xentes que non teñen nada que perder e que xa tivo varias consecuencias: amosar que a Unión Europea non funciona e que sempre tenta tapar un erro con outro peor, dividir as nacións por dentro e entre elas e, no ámbito internacional, que os que están destrozando Siria como antes destrozaron outros países estén empezando a ver que as guerras poden dar lugar a invasións que non lles conveñen, como a dos refuxiados en Europa.

Onde mais se ve ese fío común de protesta é no feito de que, igual que nalgún momento se deixou de facer caso aos que falaban en nome das relixións, agora non se acredita no que din os políticos e ninguén lles fai caso tampouco. Todo o mundo se decatou de que son oligarquías que, como as oligarquías eclesiásticas, usan a doutrina do "deus verdadeiro" para se repartiren o poder e o diñeiro entre eles e os seus amos. En cuase todos os países da Europa a xente prefere a partidos e políticos que non actúan como robós, non seguen o guión e se atreven a dicir o políticamente incorrecto. A protesta é contra o autoritarismo político, contra usar a política para enganar, roubar e escravizar.

A mediados do século XX comezou unha transición revolucionaria da familia autoritaria, na que os fillos nacen para os pais e teñen que facer o que eles dictan, á familia democrática. Esa transición, aínda que nen sequer empezou en moitos países do mundo, rompeu o padrón autoritario e xa non sería posíbel voltar ao de antes, porque a familia democrática funciona mellor que a autoritaria e todos saen gañando. A xente aburriuse de vivir aprisoada nas familias e na sociedade e comezou a rebelarse e a buscar maneiras máis liberadoras de organizarse. E pode que esa protesta contra a tiranía, a corrupción e o mando absoluto das "autoridades" que se está empezando a ver na política das nacións forme parte dunha transición na dimensión política semellante á que sucedeu na dimensión familiar, e que ese sexa o fío común que está empezando a tecer modelos menos autoritarios de organizar a política e a vida das nacións.

APARTADO TEMÁTICO XEOGRÁFICOS

Outros

ETIQUETAS

relixión migracións transición global

IDIOMA

Galego

INVESTIGACIÓN

Observatorio das Diásporas

Data de creación

Abril 13, 2016

Metacampos

Autoria : 3769

Datapublicacion : 2016-04-11 00:00:00

Subtitulo : Unha reflexión de Teresa Barro